

Sygn. akt II Co 4529/17

II Cz 120/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Izabela Świtał

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2021 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Nowe Miasto i W. w P. -M. S. pod sygn. akt 891/17 z wniosku wierzyciela - Banku (...) S.A. z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi - A. T.

oraz dłużnikom (...) T., (...) Zakład Produkcja (...). (...) Sp. jawna z siedzibą w M., T. T. (2) i A. M.

oraz wierzycieli: A. G. (KM 2346/19) i (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J. (GKm 120/19)

i wierzycieli hipotecznych: Bank Spółdzielczy w D., K. B., B. N., Zakład Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W.,

o świadczenie pieniężne egzekwowane z nieruchomości zapisanej w Księdze wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P.

w przedmiocie wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. z siedzibą w W. o wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości (...)

zażalenia wierzyciela - Banku (...) S.A. w W. z dnia 18 października 2021 r. na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 20 września 2021 r. w sprawie II Co 4529/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sędzia Izabela Świtał

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2021 r. w sprawie o sygn.. II Co 4529/17 Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P. oddalił zgłoszony w toku egzekucji z nieruchomości w sprawie Km 891/17, Km 2346/19 oraz GKm 120/19 wniosek wierzyciela – Banku (...) S.A. w W. o wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości dłużnika – A. T., zapisanej w księdze wieczystej KW nr (...) Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P., do której to nieruchomości skierowano egzekucję w w/w sprawach prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań nowe Miasto i W. w P. – M. S.. Podstawę orzeczenia Sądu stanowił przepis art. 952(1) § 5 kpc, stanowiący w ocenie Sądu przeszkodę do wyznaczenia terminu licytacji lokalu mieszkalnego lub nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, służących do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych dłużnika w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz 90 dni po jego zakończeniu.

W piśmie z dnia 18 października 2021 r. (k. 71 akt) wierzyciel zaskarżył powyższe orzeczenie Sądu, wnosząc o jego uchylenie, ponowne rozpatrzenie wniosku i wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości będącej przedmiotem

egzekucji w niniejszej sprawie, tj. nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej KW nr (...) Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P.. Nadto skarżący wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano na naruszenie przepisu art. 64 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2 (Dz. U. 2020.875) poprzez jego błędną wykładnię polegającą na nieuwzględnieniu okoliczności, iż wniosek wierzyciela o wyznaczenie terminu licytacji nieruchomości został złożony przed dniem 30 maja 2020 r., tj. dniem wejścia w życie w/w ustawy, a zatem nie znajduje w sprawie zastosowania zakaz określony w art. 952(1) § 5 kpc, który to przepis został przez Sąd wadliwie zastosowany

Sąd zważył, co następuje :

Zażalenie wniesione w terminie i należycie opłacone nie zasługiwało na uwzględnienie, a Sąd II instancji podziela w całości ustalenia faktyczne i prawne Sądu I instancji.

Ponownie zatem należy zauważyć, iż wprowadzony na mocy art. 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2 (Dz. U. 2020.875) do ustawy Kodeks postępowania cywilnego art. 952¹, który odnosi się do przeprowadzenia egzekucji z lokalu mieszkalnego lub nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, służących zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika, na trwale ogranicza możliwość wyznaczenia terminu takiej licytacji wyłącznie na wniosek wierzyciela (§ 1 nowo wprowadzonego przepisu) oraz wprowadza warunek polegający na tym, że wysokość egzekwowanej należności głównej stanowi co najmniej równowartość jednej dwudziestej części sumy oszacowania (§ 2).

Wprowadzone w przepisie art. 952(1) kpc modyfikacje wspomnianych ograniczeń odnoszą się do sytuacji, gdy egzekucję z nieruchomości prowadzi kilku wierzycieli (§ 3), a także do wyłączenia w § 4 warunku związanego z wysokością sumy oszacowania, o której mówi art. 952¹ § 2 i 3 kpc, jeżeli należność przysługuje Skarbowi Państwa, wynika z wyroku wydanego w postępowaniu karnym lub mimo niespełnienia warunków przewidzianych w tych przepisach zgodę na wyznaczenie terminu licytacji wyraził dłużnik, do którego nieruchomość należy, albo sąd.

Należy w tym miejscu ponownie podkreślić, iż wyżej wskazane odstępienie od ograniczenia w możliwości wyznaczenia licytacji odnosi się jedynie do wartości roszczenia. Nie zwalnia to zatem wierzyciela z obowiązku wystąpienia z wnioskiem o wyznaczenie terminu licytacji (M. M., Tarcza antykryzysowa 3.0 - a postępowanie egzekucyjne ;Opublikowano: LEX/el. 2020).

Wskazana w art. 952¹ § 4 kpc możliwość wyrażenia przez sąd zgody na wyznaczenie terminu licytacji na wniosek wierzyciela została uzależniona od oceny spełnienia występujących w warunkach alternatywy łącznej przesłanek dotyczących wysokości i charakteru dochodzonej należności lub braku możliwości zaspokojenia wierzyciela z innych składników majątku dłużnika.

Usytuowanie przepisu § 4 art. 952¹ kpc oraz jego brzmienie („przepisów § 2 i 3 nie stosuje się...”) jednoznacznie wskazują, iż zgoda Sądu udzielana w trybie tego przepisu dotyczy jedynie wyłączenia w konkretnych okolicznościach sprawy warunku wyznaczenia pierwszego terminu licytacji związanego z wysokością sumy oszacowania.

Przepis ten nie daje natomiast możliwości wyrażenia przez Sąd zgody na wyznaczenie licytacji lokalu mieszkalnego służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika (jak w przedmiotowej sprawie) w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub epidemii oraz 90 dni po jego zakończeniu. Przeciwna wykładnia byłaby sprzeczna z zasadniczym celem pakietu ustaw nazwanych (...) – w świetle projektu ustawy ((...) sejmowy Nr 344) obejmującego ustawę z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2 (Dz. U. 2020.875). Miało nim bowiem być zapobieżenie negatywnym skutkom zmian gospodarczych wynikających z pandemii (...)19 poprzez łagodzenie następstw – bezpośrednich skutków

epidemii, zarówno doraźnie (a zatem poprzez wyłączenie możliwości przeprowadzenia licytacji lokalu mieszkalnego służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika - w okresie epidemii), jak i długofalowo (ograniczenia z § 2 i 3 przepisu).

Wprowadzenie do Kodeksu postępowania cywilnego normy zawartej w art. 952¹ § 2 i 3 miało na celu – w ocenie autorów ustawy, jak to wynika z uzasadnienia projektu - jak najdalej idące zagwarantowanie bezpieczeństwa mieszkania lub domu należącego do dłużnika w dłuższym okresie czasu, na przyszłość.

Natomiast § 5 art. 952¹ kpc wprowadzający ustawowy zakaz dopuszczalności licytacji lokalu mieszkalnego lub nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym, które służą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz 90 dni po jego zakończeniu realizuje niewątpliwie doraźną ochronę jednej z podstawowych potrzeb życiowych, jaką jest potrzeba zapewnienia mieszkania dłużnika.

Nadto należy zauważyć, iż przepis ten jako nieobjęty pierwotnym projektem ustawy przedstawionym Sejmowi przez Prezesa Rady Ministrów (Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2 z autopoprawką - przyjęty przez rząd w trybie obiegowym 28 kwietnia 2020 r. (skierowany do Sejmu 28 kwietnia 2020 r.) nie był również pierwotnie objęty zakresem normy wyrażonej w przepisach międzyczasowych – art. 64 powołanej ustawy, co może istotnie stwarzać problemy interpretacyjne przy dokonywaniu jego wykładni, zwłaszcza co do czasowych ram jego zastosowania.

Sąd II instancji stoi również na stanowisku, iż przepis art. 64 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2, na który wskazuje wnioskodawca w treści zażalenia z dnia 18 października 2021 r. r. nakazuje stosować dodany w art. 2 w/w ustawy do Kodeksu postępowania cywilnego art. 952¹ kpc również do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy (a zatem przed dniem 30 maja 2020 r. – jak w rozpatrywanej sprawie). Treść badanego przepisu wskazuje, iż jedyny wyjątek od stosowania w całości nowo dodanego przepisu art. 952¹ kpc do postępowań wszczętych przed 30 maja 2020 r. dotyczy sytuacji, w której wierzyciel przed tą datą, mimo braku takiego ustawowego obowiązku, złożył wniosek o wyznaczenie terminu pierwszej licytacji nieruchomości. W takiej sytuacji przepis art. 64 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. umożliwia odejście od rygorów przewidzianych w nowo dodanym przepisie art. 952¹ kpc, ale tylko w odniesieniu do jego § 2 i 3.

Norma wyrażona w art. 64 ustawy nie wpływa natomiast w żaden sposób na istniejący obecnie (od 30 maja 2020 r.) zakaz wyznaczania terminu licytacji lokalu mieszkalnego w warunkach wskazanych w art. 952¹ § 5 kpc

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż stan epidemii wprowadzony w Polsce 20 marca 2020 r. na podstawie rozporządzenia MZ w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U. z 2020 r. poz. 491 ze zm) nie ustał, zaskarżone postanowienie wydane na podstawie art. 952¹ kpc w zw. z art. 64 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa (...)2, odpowiada prawu, co uzasadnia oddalenie zażalenia w trybie art. 385 kpc w zw. z art. 397§ 3 kpc.

Sędzia Izabela Śwital